

RYBÍ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 16 LISTOPAD
2015

ZŠ V RYBNÍČKÁCH 31/1980, PRAHA 10
ŠKOLNÍ ROK 2015/2016

OBSAH:

ŽIVOT VE ŠKOLE	3
STRÁNKA PRO EKOŠKOLU	6
JAK SE SNADNO A RYCHLE UČIT!?	7
SPORT	8
LITERÁRNÍ PŘÍLOHA	10

ŽIVOT VE ŠKOLE

Školní parlament

Jako každý školní rok se i toto září rozběhla činnost školního parlamentu. V září se uskutečnily volby členů parlamentu ve třídách a byl vytvořen plán práce na letošní školní rok. V měsíci říjnu byly zahájeny soutěže o nejlépe uklizenou třídu na druhém stupni a také byl zahájen sběr starého papíru. V listopadu proběhla Talentshow: soutěž v kategoriích tanec, zpěv, hra na hudební nástroj a výtvarné dílo. Dále žáci pracovali na příspěvcích do školního časopisu „Rybí zpravodaj“. V prosinci se žáci podílejí na přípravě výrobků na vánoční trhy. 1. pololetí bude v jeho závěru zakončeno zábavným odpolednem.

Dne 21. října proběhla na naší škole akce „**Bezpečně na kole**“. Tato akce, která proběhla v rámci dopravní výchovy, byla určena žákům třetích až pátých tříd. Měla za cíl vybavit naše začínající cyklisty základními znalostmi a dovednostmi, které potřebují pro jisté a bezpečné ovládání kola. Pod vedením a dohledem zkušených instruktorů se děti učily kritické situace předvídat, předcházet jim a umět je správně vyřešit. Během jedné vyučovací hodiny si tak prošly teoretickou i praktickou výukou základů bezpečné jízdy na kole.

Scio testy - Stonožka

Letošní rok opět proběhly na naší škole sciotesty, kterých se účastnili žáci a žákyně šestých a devátých ročníků. V testování tohoto roku žáci 6. tříd dosáhli velmi dobrých výsledků. Žáci dostali a přinesli domů podrobnou individuální zprávu se spoustou zajímavých údajů. Žáci devátých ročníků teprve budou vyhodnoceni.

(red)

Revolution Train

V pátek 13.11. se žáci osmých ročníků zúčastnili protidrogového programu. Cílem nebylo seznámit děti s

návykovými látkami, ale velmi zajímavou formou na základě smyslového prožitku a interaktivních činností je seznámit s riziky užívání návykových látek. Revolution Train je

multimediální mobilní vlaková souprava, která pomocí skutečného příběhu, zapojení smyslů, interakce dětí, vypráví příběh obyčejné party teenagerů.

Celá akce se odehrává ve vlaku, jehož jednotlivé vagóny jsou přetvořeny na kinosál a na jednotlivé místnosti (bar, vězení, místo autonehody, ordinace apodobně), které s příběhem souvisí.

(M.Slancová)

Bibliobus

I v letošním školním roce bude možné u naší školy navštívit pravidelně bibliobus. Pro jeho návštěvu

jsou určeny pondělky mezi 13 a 15 hodinou. V září návštěvy pojízdny knihovny mohl proběhnout 7. a 21. září, v říjnu 5. a 19., v listopadu 2., 16 a 30. V prosinci nás navštíví bibliobus 14. A v lednu 11. a 25. (D.Pávková)

KROUŽKY

Kroužek osobnostního rozvoje a protidrogové prevence

Cílem návštěvy tohoto kroužku je poznávání svých vlastností, rozvoj komunikace, spolupráce a prevence sociálně patologických jevů. To vše probíhá prostřednictvím speciálně zaměřených her pod vedením učitele. Kroužek pomáhá žákům lépe se orientovat, „najít sebe sama“ a povzbuzuje jejich sebevědomí a pocit vlastní hodnoty, má je naučit zodpovědnosti za vlastní život. Hodiny probíhají formou speciálních her, které jsou zaměřeny na konkrétní část seberozvoje a sebepoznávání. Po skončení hry vždy následuje reflexe, která pomůže dětem lépe pochopit širší souvislosti a význam samotné hry. Hlavní program je doplněn pohybovými a relaxačními aktivitami.

(B.Hajdúk)

Kroužek **TVOŘÍME Z KORÁLKŮ** je jedním z nových kroužků, které škola nabízí od října tohoto roku. Kroužek je určen maximálně pro deset dětí ve skupině. Dvě skupiny jsou pro druhou až třetí třídu, další dvě pro třídy čtyři až pět.

(P. Svetláková)

Projekt prvních tříd „Ovoce a zelenina“

VÁŽENÍ RODIČE, PRARODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY,

**PŘIJĎTE SI S NÁMI ZAZPÍVAT ANGLICKÉ KOLEDY V ÚTERÝ 15.12.
2015 VE 13:30, 13:50, 14:10 A 14:30.**

TĚŠÍME SE NA VÁS PŘED ŠKOLOU.

STRÁNKA PRO EKOŠKOLU

Na začátku letošního školního roku jsme se rozhodli vytvořit pro naši školu speciální logo pro prezentaci naší školy, jejího ekologického působení a zaměření. Pro naše školní a třídní „ekotýmy“ jsme je společně vytvářeli v hodinách výtvarné výchovy. Zamýšleli jsme se, co mají vyjadřovat a co nás může inspirovat v jeho vytváření. Kromě loga Ekotýmu jsme vytvářeli také originální loga Ekoškoly. Ve svém pojetí měla loga v sobě spojovat myšlenky nejen ekologie, ale i informovanosti a vzdělávání. Vítězné logo vytvořila Natalia Dyo z VIII.A. (č.2).

1. A.Kraeva, IX.B
2. N.Dyo, VIII.A
3. M.Kolář, IX.A
4. J.Zounarová, VII.B
5. N. Vintoniv, VII.B

JAK SE SNADNO A RYCHLE UČIT!?

Pan učitel Boris Hajdúk na naší škole vede již zmíněný PEER kroužek osobnostního rozvoje. Jak si učení co nejvíce usnadnit? A k čemu je dobré navštěvovat kroužek rozvoje osobnosti? Příkládáme jeho zamyšlení nad možnostmi, jak se učit co nejsnáze a co nejlépe.

Dobře si pamatuji, s jakými problémy jsem se potýkal před nějakou dobou, když jsem byl žákem.

1. Učit se budu celý život

Pro mě osobně je důležitá uvědomělost, pochopení svého chování. Díky tomu v sobě překonávám různé subjektivní pocity a city tak, aby bylo maximálně využito možností, nabízených ve vyučovací hodině. Tento pocit se mezi učitelem a žákem neliší. Oba dva si musíme uvědomit věci podstatné a nepodstatné. Věci nepodstatné (např. vzájemnou “ponorku”) házet za hlavu. Zaměřme se na to, proč se navzájem potřebujeme. Díky vám se i já učím novým věcem. Vy se učíte novým věcem prostřednictvím mě. A věřte mi, život žáka je snadnější. Můžu vám to zodpovědně odpřisáhnout.

Pokládáme si otázky - Jak si učení / učení se usnadnit?

Mám jedinou odpověď: Čím větší je naše pracovní aktivita (i s respektem vůči učiteli), tím kratší čas je potřeba na zvládnutí určitého úkolu. Např. společné hlasité učení je efektivnější než pouhé opisování a to je zase efektivnější než pouhé tiché čtení nebo opisování výpisků.

Z toho jediného důvodu mě během výuky potřebujete.

Jak se efektivně učit doma?

NAUŠ SE UČIT

MOTIVACE A POSTOJ JSOU NO. 1 Změň svůj postoj k učení. Negativní postoj k učení ti hned od začátku přináší nechuť k učení. Nahraď větu *Musím se jít učit* větou *Chci se jít učit*.

CHCI dostávat lepší známky. **CHCI** se dostat na střední školu, kterou jsem si vybral/-a. **CHCI** být v životě úspěšný/-á.

ZAČÍT VE ŠKOLE → Začni se učit už ve škole při vyučování. Neseď jen tak a nečmárej si do sešitu. Poslouchej a piš si poznámky. Ve škole máš prostor, čas a je tu učitel/-ka, který/-á ti poradí.

Uč se každý den přibližně v tentýž čas. Buď v tu samou hodinu (např. od 17.00 do 19.00 se budu učit) anebo dodržuj totéž pořadí činností (např. přijdu domů, najím se, učím se, jsem s kamarády...).

URČIT SI ČAS

NAJDI SI MÍSTO
Najdi si svoje místo na učení.
Možná ti vyhovuje učit se vždy na stejném místě (za stolem, na gauči, venku, v kuchyni...).
Anebo potřebuješ pokaždé změnit místo. Vyzkoušej si, co ti nejvíce vyhovuje!

NAUŠ SE PRACOVAT S TEXTEM
Zahraj si s rodiči (kamarády) na učitele a vysvětli jim učivo, které jsi se předtím naučil/-a.

UDĚLEJ SI PŘEHLED
Zběžně si očima přečti text, abys věděl/-a, co obsahuje.

ZAMYSLI SE
Zjistí, co už víš, podtrhni si poučky a neznámá slova si vyhledej ve slovníku.

ČTI POZORNĚ
Důkladně si přečti text.

PRACUJ S TEXTEM
Aktivně čti a dělej si poznámky.

OPAKUJ
Říkej nahlas, co si pamatuješ, a nech se vyzkoušet.

Zapamatujeme si
20 % z toho, co jsme slyšeli,
30 % z toho, co jsme viděli,
50 % z toho, co jsme slyšeli i viděli,
90 % z toho, co jsme sami vyzkoušeli, zažili, provedli, naučili ostatní.

DEJTI PÁČU
Učení je psychická činnost, při které mozek „tvrdě pracuje“. Nech ho na chvíli odpočinout a věnuj se fyzické aktivitě (např. vynes smeti, zacvič si, dopřej si krátkou procházku). Tento čas nevyužiješ ke čtení, sledování TV, hraní her na PC...

SOUSTRĚD SE
Při učení se nerozptyluj jinými činnostmi - vypni počítač, televizor i telefon. Soustřed se jen na jednu činnost a neděľ svou pozornost mezi učení a chatování, telefonování či sledování TV.
Tak se nic nenaučíš!

OPAKUJ
Naučené učivo pravidelně opakuji, jinak ho časem zapomeneš.

2. Rozvoj osobnosti a protidrogová prevence

Ve škole vedu Kroužek rozvoje osobnosti a protidrogové prevence. Proč to dělám? Žákům, kteří o to mají zájem, se snažím pomoci “jak zapracovat na sobě samém” a jak je důležité “poznat sám sebe”. Žáky z mého kroužku považuji za již dospělé osobnosti. Společně pracujeme na tom, aby lépe porozuměli sami sobě a snadněji vyřešili to, co je trápí. Pochopení, že jen spokojenost se sebou samými nám přináší tu největší radost, je důležité.

O protidrogové prevenci dnes slyšíte ze všech stran a každodenně. Já osobně bych prevenci definoval dvěma větami: Važ si sám sebe. Nenech si vzít vlastní život.

3. Současná škola je místo, kde si mnohdy připadnu jako v ZOO

Před šesti lety jsem končil studium na gymnáziu. Chovali jsme se k učitelům s respektem. Ne snad, že bychom byli jiní žáci, než jste vy. Chovali jsme se vůči nim s respektem proto, že jsme měli respekt k vlastní osobě. Nechtěli jsme, aby si o nás někdo myslel, že jsme špatní. Ani ty nechceš v druhých vyvolat pocit, že jsi nevychovaný. Nechceš si udělat jméno jako “ten špatný člověk”. Nechceš být neoblíbený. Každý z nás by měl usilovat o to, aby ho lidé měli rádi a měli o nás pozitivní mínění.

Prezentuješ-li se veřejně jako lajdák, nevychovanec a lhostejný člověk, přemýšlím nad tím, jestli a jak moc ti záleží na sobě samém. Na prezentaci vlastního já. Nebo tím ukazuješ to, jak moc jsi nespokojený sám se sebou a to se pak odráží na tvém chování vůči okolí. Přemýšlej.

4. Sexuální život na internetu

Víte, že já vím o hodně věcech, které děláte! :-)
Ano, psát si s někým, kdo mě přitahuje, je příjemné. Co už ale příjemné být nemusí, je to, když naše internetové psaní přerůstá v něco, co nám může uškodit. Přemýšlej nad tím.

Vše, co jsem napsal, zahrnuje v sobě jediné poselství - VAŽ SI SÁM SEBE.

(Mgr. Boris Hajdúk)

SPORT

První sportovní soutěží ve školním roce byl opět **přespolní běh** škol Prahy 10 a 15 v Hostivařském lesoparku. Tyto závody proběhly 24. září, účastnily se dívky od šestého do devátého ročníku. V obvodním kole v kategorii mladších žákyň obsadily naše dívky 4.místo, starší žákyňe místo druhé. Děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme!

Dne 9. října proběhl na stadionu SK Slavia Eden **turnaj v minifotbale „O pohár starosty Prahy 10“**. Tato soutěž je pořádána pro žáky škol z obvodu Prahy 10 a 15, letos se jí účastnilo sedmnáct týmů. Naši starší žáci, kteří byli vybráni z osmých a devátých tříd, obsadili výborné třetí místo. Gratulujeme!

V rámci Dne Prahy 10 se konala na stadionu Slavie v Edenu soutěž dívek **v přehazované**. Tým žákyň naší školy, který byl složený z dívek sedmého ročníku, skončil na pátém až osmém místě. Děkujeme za reprezentaci!

Prespolní běh v Hostivaři - 24.září

Bezpečně na kole - 21. října

Teoretická část výuky

Výuka teorie v „hemžárně“

Turnaj dívek v přehazované

Soutěž v minifotbale v Edenu

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Příběh kocourka

Byl parní letní den a babička dostala černobílého kocourka. V panelovém domě není vhodné chovat domácí zvířátka a, proto se babička rozhodla, že ho odveze k dědovi do chaloupky, protože bydlel sám.

Babička si kocourka přivezla do bytu v přepravce. Byl tak krásný, že jsem si ho chtěl nechat, ale bylo mi dědy líto. Kocourka jsme vypustily, aby se proběhl. Jenomže jak jsme ho pustily z přepravky, tak okamžitě vběhl do koupelny a schoval se za pračku a nechtěl vylézt.

Po nějaké době jsme ho musely chytit, abychom mohly odjet za dědou na Vysočinu. Musely jsme si obalit ruce ručníky, protože kousal, drápal, syčel, prskal no však to znáte. Dalo nám práci než jsme ho chytily. Celou cestu mňoukal a mňoukal až nás z toho bolela hlava. Po příjezdu jsme kocourka pustily pouze v kuchyni, aby neutekl. Tři dny trvalo než jsme ho pustily na zahradu. Báli jsme se, že uteče, ale neutekl.

Děda měl z kocourka velikou radost, protože už nebyl sám. Po roce svého života šel ráno jako vždycky ven, ale neopatrný řidič ho přejel autem. Byly jsme z toho všichni nešťastní. Teď má děda černého kocourka.

Pavel Dyškant, IV.A

Budka pro ptáčky

Dnes jsme se s tátou rozhodli postavit budku pro ptáčky. Bude stát před naším domem. Postavíme jí, protože chceme, aby se v zimě mohli ptáčkové schovat a najíst se.

K přípravě budky budeme potřebovat dřevěnou tyč, dvě dřevěné desky a dva kratší a dva delší hranoly. Na vrtání je potřeba vrtačka, devět šroubů a veliké kladivo. Na výrobu základní části budky budeme potřebovat jednu dřevěnou desku čtyři dřevěné hranoly, čtyři šrouby a vrtačku.

Jako první si vrtačkou uděláme v rozích díry, kterými prostrčíme šrouby. Poté je přivrtáme do hranolů tak, aby dva delší byly naproti dvěma kratším hranolům. Na hranoly pak přivrtáme střechu čtyřmi šrouby v každém rohu. Teď přitlučeme palicí tyč do země a jedním šroubem jí přivrtáme zevnitř domečku. Tím je to hotové.

Když jsme budku dostavěli, nasypali jsme do ní zrní, schovali jsme se za keř a po pár minutách do ní přiletěli první dva ptáčci. Byli jsme moc šťastní, že náš výtvar funguje.

Ondřej Beseda, V. A

Podzim

Podzim je krásné roční období.

Je nejbarvitější roční období, hraje všemi barvami. Právě podzim má spousta lidí velmi rádo, protože je veselý a fotogenický. Břísky jsou do žlutá a javory do červená. Podzim má také své tradice: sbírání kaštanů a žaludů.

Z těchto plodů se vyrábějí poslavičky.

Když je větrno, můžeme pouštět papírové draky. Jsou i akce, kterým se říká drakiáda. V lese je plno hub, dovedou je šípky a jeřábiny.

Narábají se z nich náhledníčky a máramky.

Začíná sezóna cirkusů. V nějakých školách se pořádá lampionový průvod.

Natálie Lapková, V. B

Svatý Václav**28. září jsme doma, protože má svátek Svátý Václav**

Na knížecí stolec usedl po Bořivojovi Vratislav. Dlouho se tam neohřál. Nejspíš ho utrápila manželka, kněžna Drahomíra. Byla to osoba nabitá energií, od božího rána pobíhala po hradě, věčně někoho komandovala, pokřikovala na poddané a hádala se s rodinou. Není se co divit, že Vratislav dal přednost pobytu v nebi, kam se po útrpném životě s kněžnou bezpochyby dostal. Problém však vznikl s nástupnictvím. Drahomíra měla dva syny, Václava a Boleslava. Starší Václav, který měl po právu nastoupit po otci, byl ještě malý, takže nemohl zastávat knížecí funkci. Starala se o něj babička Ludmila (Drahomíra pro samé hemžení neměla na kluka čas), a ta se tedy v jeho jméně ujala vlády. A to

Drahomíře nešlo pod nos. Byla zvyklá, že za Vratislava rozhodovala ona, a ten jen kýval a dělal, co mu řekla. Jenže Ludmila si do panování nedala mluvit. To Drahomíru rozčílilo. Najala si na Ludmilu vrahy, dva chlapy nevalné pověsti, kteří pod rouškou noci Ludmilu na jejím hradě Tetíně ve spánku zardousili. A Drahomíra druhý den předstírala, že ji to náramně překvapilo.

„Kdo to jen mohl udělat?“ žasla a utírala si oči.

Václav byl pochopitelně nešťastný. Babičku měl rád, naučila ho číst a psát a vyprávěla mu pohádky, a jediné, co ho utěšovalo, byl fakt, že tak hodná osoba se určitě raduje v nebi. Časem se k němu prosácky zvěsti, kdo že za Ludmilinou smrtí stojí. To už byl dospělý a ujal se vlády. Takže Drahomíru vypověděl ze země. To byl jeho první rázný čin. Lidé měli obavy, jestli Václav, vychovávaný bez přísné otcovy ruky, nebude příliš měkký. Ale Václav, ačkoli byl laskavý a volný čas trávil spíš četbou než pranicemi, byl statečný. To se ukázalo v případě Zličanů. Tento kmen se začal na Přemyslovce nějak vytahovat, že by pro změnu mohli vládnout oni. Dohnali to až k přímému střetu u hradiště Kouřim. Václav, s laskavostí sobě vlastní, nabídl knížeti Radslavovi, který Zličany vedl, čestný boj.

„Proč má padnout bůhvíkolik lidí?“ ptal se. „Stačí, když se utkáme my dva. Kdo zvítězí, bude vládnout.“

Radslav nabídku přijal. Bezpochyby si myslel, že v souboji vyhraje. Je přece starší, silnější, zkušenější... že by nepřemohl takového mladíčka?! Kupodivu se mu to nepodařilo. Nejspíš ho oslnilo slunce, které vykouklo z mraků... Prostě se netrefil, zatímco Václav, který stál ve stínu, mohl vést meč na jistotu. Nicméně to neudělal. Ačkoli mohl knížete proklát jednou ranou, odhodil zbraň. Zličané uznali, že se dál není o čem bavit. Václav jasně zvítězil. Vrátili se domů, kde šířili zprávu o božím zázraku. Že prý měl Václav nad hlavou nebeskou záři, a když stojí Bůh na jeho straně, nedá se nic dělat. To by Radslav stejně nevyhrál. Zde se tedy prokázala Václavova statečnost. Méně se však lidem líbila jeho povolnost vůči Jindřichu Ptáčníkovi. Tento německý král vyžadoval od Václava poplatek za mír. Budeš-li platit, bude v zemi klid, jestli ne, vyhladíme Čechy po meči i po přeslici (to znamenalo muže i ženy).

Tady Václav ustoupil a odváděl Jindřichovi ročně pět set hřiven stříbra a sto dvacet vykrmených volů. S placením nesouhlasil i Václavův mladší bratr Boleslav. O voly a stříbro mu ani tak nešlo (měl slušný majetek), spíš měl mocenské choutky.

„Vládl bych lépe než Václav!“ chlubil se. Neustále bratrovi dokazoval, co dělá špatně, co by měl a co neměl... Nebyl to příjemný společník.

„Ten je po Drahomíře!“ usoudili lidé. Václav by si na něj měl dát větší pozor... Václav si pozor nedával. Při své laskavé povaze si neuměl představit, že by ho mohl bratr nenávidět. Nehněval se na něj-naopak: snažil se vycházet s Boleslavem po dobrém. A to byla chyba. Boleslav nepřestával kout pikle. Pozval Václava na hrad ve Staré Boleslavi na křtiny svého syna (dal nemluvněti otřesné jméno Strachkvas). Václav, který měl oslavy rád, s chutí přijal. Křtiny byly veselé, medovina tekla proudem. Václav si však nevšiml, že Boleslav byl proti svému zvyku neobyčejně milý. I Drahomíra mluvívala, jako když máslo ukrajuje ve chvílích, když chystala nějakou zradu. Hostina skončila pozdě. Václav se ráno probudil mnohem dříve, než jeho skupina zmožená medovinou. Rozhodl se, že půjde do kostela. Potěšilo jej, když se k němu přidal Boleslav.

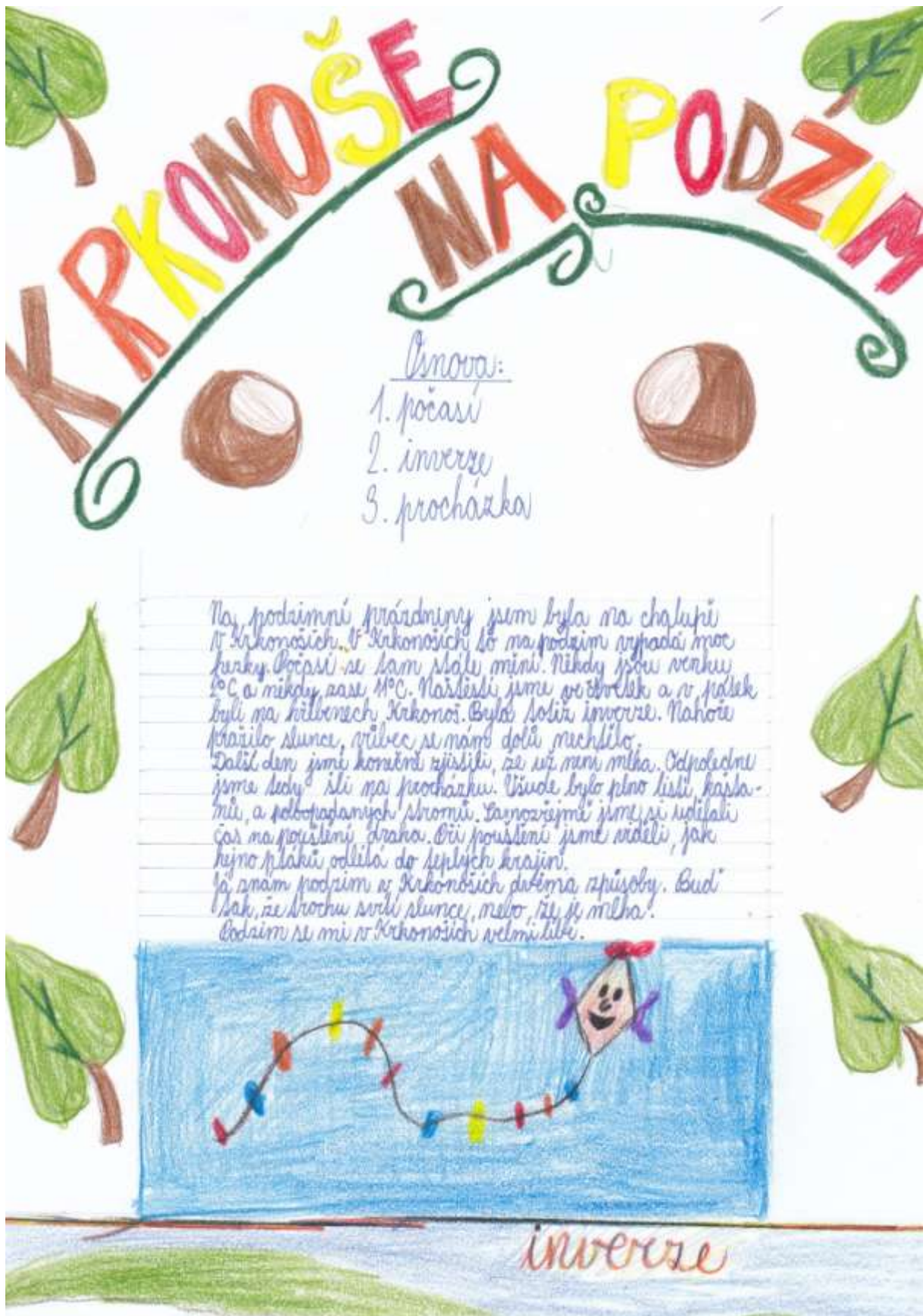
„Včera jsi mě pěkně pohostil...“ řekl Václav, když už byli u kostela.

„To ano,“ kývl Boleslav. „Včera jsem tě častoval u stolu, dnes tě počastuji mečem!“ Václav byl neozbrojený. V první chvíli nevěřil, že to bratr myslí vážně... ale jak se zpoza rohu vynořili zbrojnoši, věděl, že je zle. Zachránit se mohl pouze v kostele. Rozběhl se tam, ale těžké dveře se ne a ne otevřít. Zavraždili ho přímo u nich. Boleslav byl takový hříšník, že mu na pekle nezáleželo. Co bude po smrti, s tím si hlavu nelámal. Teď bude vládnout!

Vláda Boleslava I. Čechům neprospěla. Odmítl platit za mír a vyvolal tím dlouholetou válku. Poddaní nadávali na Boleslava a s láskou vzpomínali na Václava. Dokonce se začalo povídat, že Václav se z nebe vrátil na zem, spí prý v hoře Blaníku s početným vojskem. Až bude v Čechách nejhůř, vyjede s ním z hory a svůj lid osvobodí.

Eliška Dědková, IV.A

Ludmila Řeháková, V. B

Smečka jménem Zatmění

Příběh začíná na opuštěném Niwatském území. Tehdy jen místa plného lesů, života a slunce, ale chyběly tu šelmy, přirození predátoři, jejich síla a řád. Zkrátka tu chyběli vlci. A jakoby osud sám poslal zbloudilou vlčici Vittani, které my vlci vděčíme za život zde na tomto území. Věděla, že právě toto místo se stane jejím domovem a že právě tady založí smečku, která dá vznik novému životu.

Založila tedy smečku zvanou „Niwatská“ a během několika málo dní na území začali přicházet vlci. Vše šlo hladce a vlkům nic nechybělo. Lesy zalité sluncem a louky porostlé kvítím, řeky plné ryb a na vrcholcích hor sníh a led. Pro vlky to byl ráj na zemi. Spousta jídla, pití a prostoru. Žádní nepřátelé, žádné problémy. Prostě dokonalost sama. Ale nic nevydrží věčně a i toto muselo jednou skončit... Na území se objevili démoni. Ovládli některé vlky a přetvořili jejich mysl k obrazu svému. Udělali z nich na pár dní krutá monstra, která by klidně zabila své přátele i rodinu. Někteří vlci odolali a zůstali věrni své albě, zatímco posedlí vlci odešli na druhou stranu území a vytvořili si vlastní smečku. Smečku Temna. Území bylo rozděleno na území Svitů a Temna a obě strany spolu válčily. Vlci se navzájem odsuzovali podle strany. Nakonec však dobro zvítězilo nad zlem. Jen vlci Temna slibovali pomstu smečce Svitů... Z území Temna bylo slyšet krvežíznivé vytí vlků. Temní opovrhovali Světlymi a naopak. Ale postupem času se vše zklidnilo a smečky na sebe navzájem přestaly útočit. A nějakou dobu šlo všechno dobře. Do smeček přicházeli noví vlci, vše bylo tak jak má být. Ale to nemělo vydržet dlouho...

Vlci totiž nebyli ve vesmíru sami. Ve vesmíru byly ještě dvě mimozemské rasy, Othixové a Dreebikoové, po dlouhá dlouhá století bojující o poklad. Bojující o světlo Asper. Rozhodli se ukrýt svůj poklad na Zemi a nastolit tak mír mezi oběma rasami. Světlo Asper musel pohltit vlk, a kdyby se tak stalo, ve vesmíru by byl opět mír. Situace se zdála být bezvýchodná. Válčící mimozemšťani svým počínáním ničili území a život na něm. Vytvářeli zemětřesení a z kráterů po meteorech byla cítit síra. Vlci museli vyhovět požadavkům a světlo Asper zničit. Moudrá Vittani znala řešení situace. Světlo Asper pohltilo její tehdy ještě nenarozené vlče, ani mrtvé ani živé. Mimozemšťani již tedy neměli o co bojovat a Vittanino vlče přežilo. Othixové a Dreebikoové odměnili vlky za pomoc a smečce Temna dali zvláštní dar. Květ Azuru, který dokáže vyléčit všechna zranění. A Vittani se narodila zdravá a silná vlčata. A mimozemšťané se spokojeni vrátili na svou planetu.

Vlci nějakou dobu žili v míru. A jak se měnila roční období, lovy byly úspěšnější a úspěšnější. Avšak vše dobré má i špatnou stránku. Stejně jako nemůže existovat šachovnice bez černé nebo bílé, nemůže existovat život bez překážek. A tak po spoustě měsíců klidu muselo přijít i špatné. Cestu k Niwatu si totiž včetně vlků našli i lovci... Lovci prahnoucí po pomstě vlkům. Prahnoucí po jejich krvi. Přijeli připraveni ničit a zabíjet. Udělali si tábor u Rintintinova lesa a vydali se na lov. Naštěstí se lovcům nedařilo vlky zabíjet. Ani první den ani žádný jiný. Vlci se lovcům bránili a udržovali je za hranicemi. Avšak navzdory snaze ochránit smečku bylo pár vlků chyceno. Vlky to však jen rozzuřilo, a i tak se jim podařilo své druhy zachránit. Avšak jak plynul čas a měsíce mýjely, vlkům docházela trpělivost. Vlci dusili chuť po pomstě dlouhou dobu. Na jejich poměry až příliš dlouho. Vlci zaútočili na lidský tábor a pobili spoustu lovců. Většina vlků byla při boji zraněna. Někteří při něm i zahynuli. Naneštěstí pro lovce byli vlci v převaze. Lovci neměli šanci zvítězit. Ale i přesto někteří z nich přežili. Nabiti novým odhodláním smést vlky z povrchu země. Avšak se zdálo, že se situace uklidnila, že lovci dali pokoj. Vlci začali znovu důvěřovat svému okolí. A nakonec se vzdali všech obav.

Vlkům nic nechybělo, byli šťastní. Zatímco si vlci užívali přítomnosti, Vittani již myslela na budoucnost. Přemýšlela, že před vůdcovství své dceři Moon. A tak i učinila. Svoolala vlky a oznámila jim onu novinu: že se vzdává svého vedení a předává ho dceři Moon.

Vlci rádi přijali Moon jako novou alfu, ale v jejich srdcích zůstane jako autorita i Vittani. Vlci darovali Moon křídla a přívěsek posílený světlem i temnotou jako dar, jako důkaz jejich víry v ní. Ale to nebylo všechno... Vlci jí darovali svou věrnost, věřili, že je bude vést stejně dobře jako předtím Vittani. To byl pro Moon nejceněnější dar. Vittani hrdě sledovala svou dceru, ale radost v jejích očích neviděla, viděla v nich strach. Moon se bála, že zklame. Vittani věděla, že to tak nebude. Že Moon bude dobrá alfa.

Když byla tedy Moon alfa, neměla Vittani nic na práci. Kontrolovala Moon, ale později to již nebylo třeba. Moon pracovala dobře a Vittani si mohla užít odpočinku. Byl klid. Až skoro podezřelý klid. Klid měl svůj důvod... Nebezpečí se jen skrývalo... Lovci totiž neodešli... Jeden z nich, přezdívaný jako Nick Krvavý, si již dávno představoval Vittaninu kůži nad krbem. Jednou když šla Vittani na lov, potkala ho. Strhl se boj plný kousanců a řezných ran. Chvilku to vypadalo, že Vittani má vyhráno, ale pravda to nebyla. Nick zabil Vittaninu společnici a bývalou alfu omráčil. Odvezl ji neznámo kam, a ač vlci chtěli, nebylo jí již možné zachránit. Když Vittani zmizela, smečku to zdrtilo. Její vlčata ještě víc a zejména Moon. Vlci smečky Svitů dlouho truchlili. Zatímco ostatní vlci to dříve nebo později přešli, Moon stále myslela na matku. Bylo však potřeba, aby se Moon vrátila ke své práci. Smečka potřebovala vedení. Moon se však od té doby změnila... Stejně jako její cíl.

Rozhodla se spojit smečky. Navštívila alfu Temna s její smečkou. Vlkům Temna se její nápad moc nezamlouval, ale alfě Temnot přišla dohoda míru spravedlivá. Se silou Temných a inteligencí Světlych by se stali neporazitelnou smečkou. Alfa jménem Černá Smrt dlouho nepřemýšlela a dohodu přijala. Obě smečky vytvořily jedno neporazitelné impérium. Až doteď žijí v míru. Přidáš se k nim? Přidáš se k nám? Jsme jako černá a bílá, jako voda a oheň. Jsme každý jiný. Jsme smečka ZATMĚNÍ. Ale je tohle konec? Odpověď už musíš najít sám...

Eliška Dědková, IV.A

Zklamání

Oklamán stojím
ve tmě měsíce,
zbaven všech snů
jen s rukou bez svíce,
stojí tu muž,
jež své srdce chtěl ti dát,
u krku drží nůž,
tak moc tě měl rád.

Oklamán stojím,
zrazen vlastní duší,
avšak nevidí mě oči té ženy,
která nic netuší.

Oklamán postávám
se zmrzlou dlaní, bez svíce,
zrazen svou duší,
jak jeden z tisíce.

Jaro

Ta obloha je zas tak čistá
jak bílý ubrus voňavý,
pořád z ní jen dobro tryská,
však pro koho – kdo ví?

Jak nevinně se nebe tváří,
že člověk uvěřil by,
že je bez hříchu.
A jindy spíš jen slunce září
a lidem je zas do smíchu.

Někdy se i nebe klaní,
jen občas – když je u kopců.
to uklání se svojí paní,
že mohl vdechnout zas k nosu, tu vůni jara.

(Hana Kuželová, IX. A)

Podzim

Tymlová 2. 11.

Podzim je jedno ze čtyř ročních období. Začíná 23. zářím a 21. prosincem končí, pak přijde zima.

Je velmi pestré barevné, protože se listy sbírají do mnoha různých barev, hlavně žluté, oranžové, červené a hnědé.

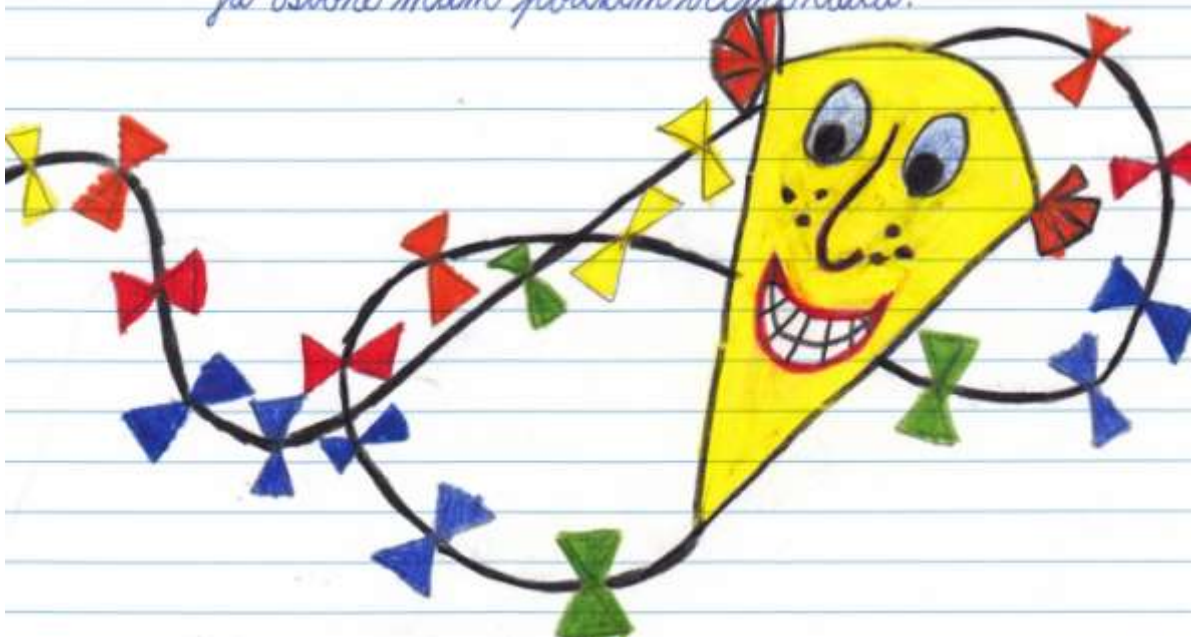
Celá příroda se připravuje na příchod zimy. Některá zvířata si dělají zásoby jídla, část ptáků odletá do teplejších krajín.

Úroda, která byla na polích a v sadech už je sklizena.

Dny se zkracují a večer bývá brzy tma.

Dost často taky fouká studený vítr. Ale to nám nevadí, alespoň můžeme na posekaných loukách pouštět draky a nemusíme se nudit u počítače.

Já osobně mám podzim velmi ráda.

Alžběta Tymlová, V. B

O nafoukané žokejce a velkém závodě

Byla jednou jedna holka, která se jmenovala Monika a chtěla moc vyhrát největší závod v zemi.

A potom byla jedna moc hodná žokejka, která byla hodná, vlídná, milá a ochotná, která se jmenovala Anna Vinklerová, které nikdo neřekl jinak než Anička.

A ten den, co se konal ten velký závod, se obě dívky jen a jen připravovaly, aby závod vyhrály.

Byly tak nervózní, až si kousaly nehty. Koně byli našlechtění a vyhřebelcovaní. Ten Moniččin kůň se jmenoval Juno a Aniččin kůň se jmenoval, vlastně jmenovala Pralinka. Byla krásná jako kopretina, ale byla hnědá a měla krásnou lysinku, ve které měla smajlíka hned od narození. Juno byl krásně černý jako uhel. Akorát byl nafoukaný jako Monika.

A už za pár minut mohl závod začít. První jela Anička a až potom Monika. Byl to totiž parkur, a potom probíhal hlavní závod dohromady. Když dojela Anička parkur, tak jí Monika řekla ze žárlivosti, že to bylo hrozný! Ale ono to bylo parádní!!!! A když jí to Monika řekla, tak Anička si z toho nic nedělala. A asi jste napnutí, jak to všechno dopadlo, co? Tak to dopadlo asi takhle. Protože byla Anička lepší, vyhrála zlatou medaili za parkur a Monika měla bronzovou. A potom už jen čekali na nejhlavnější závod, který kdo vyhraje, nejenže dostane zlatý pohár, ale taky dostane titul nejlepší žokejka v zemi.

Odjely to dokonale obě dvě a už čekaly jen na výsledky.

A rozhodčí začal: „Nejlepší žokejkou a žokejem z celé země se stává...“ Všichni byli napnutí jako kšandy a až potom rozhodčí řekl, že nejlepší žokejkou se stává Anna Vinklerová se svým koněm Pralinkou, prosím o velký potlesk Aniče a Pralince!!!!!! Nejlepším žokejem se stává Jonáš Mušle se svým koněm Benžeminem, taky prosím o potlesk!!!!

A zlatý pohár dostala Anička a Jonáš s titulem nejlepší žokejka a žokej v celé zemi. A to je konec příběhu.

A jestli se ptáte, co se stalo s Monikou, tak ta se z té prohry nikdy nevzpamatovala.

Magdaléna Kutová, IV. A

RYBÍ ZPRAVODAJ. Vyšlo 30. listopadu jako 16. číslo školního časopisu Základní školy V Rybníčkách, Praha 10. Literární občasník. Redakce: Základní škola V Rybníčkách 31/1980, Praha 10, 100 00. E-mail: zitova.rybnicky@seznam.cz. Literární příspěvky: P. Dyškant, M. Kutová, E. Dědková (všichni IV. A), O. Beseda (V. A), A.Tymlová, N. Lapková a L.Řeháková (všechny V. B), H. Kuželová (IX. A). Obrazové příspěvky: obálka – A. Kraeva, K.Dvořáková, Z. Halamová, J.Fialová (všechny z IX.B). M.Kolář (IX.A), N.Dyo (VIII.A), J.Zoumarová a N. Vintoniv (VII.B).